USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **D. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o přezkum rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 15. 4. 2011, č. j. MSK 8548/2011, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 11. 2011, č. j. 38 Ad 38/2011 - 29,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti žalovaného **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 26. 5. 2011 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného (resp. jeho předchůdce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí), který potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí, školství, sportu a volnočasových aktivit ze dne 13. 12. 2010, č. j. 98157/2010/OOA, správního orgánu I. stupně, jenž zamítl návrh žalobkyně ze dne 29. 4. 2010 na zvýšení dávky příspěvek na péči; Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 38 Ad 38/2011 - 29 ze dne 22. 11. 2011 zrušil napadené rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný dne 28. 12. 2011 napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností, navrhl zrušení rozsudku a přiznání náhrady nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud dne 7. 2. 2012 informoval žalobkyni i žalovaného (stěžovatele) o probíhajícím řízení o kasační stížnosti a o složení o senátu Nejvyššího správního soudu, který věc projedná a rozhodne.

Přípisem ze dne 17. 2. 2012 podaným k Nejvyššímu správnímu soudu se ke kasační stížnosti vyjádřili Mgr. P. V. (syn žalobkyně) a D. N. (dcera žalobkyně); kasačnímu soudu spolu s přiloženou kopií úmrtního listu sdělili, že žalobkyně dne X (po zahájení řízení

o kasační stížnosti) zemřela. S odůvodněním, že zvýšení příspěvku na péči se vztahuje do doby úmrtí žalobkyně a stává se pohledávkou oprávněných dědiců podle § 473 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, Mgr. P. V. a D. N. navrhli soudu přerušení řízení do doby nabytí právní moci rozhodnutí o nabytí dědictví.

Jednou z podmínek řízení před soudem je procesní legitimace účastníků. Podle § 107 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat a není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší, příp. o tom, s kým bude v řízení pokračováno, rozhodne usnesením. Podle § 107 odst. 2 o. s. ř. ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, její dědici, popřípadě ti z nich, kteří podle výsledku dědického řízení převzali právo nebo povinnost, o něž v řízení jde.

Nejvyšší správní soud ověřil z centrální evidence obyvatelstva, že žalobkyně zemřela dne X; tímto dnem pozbyla způsobilost být účastníkem řízení (§ 33 odst. 2 s. ř. s.).

Příspěvek na péči je dávka spjatá s osobním stavem oprávněné (fyzické) osoby natolik, že zákonodárce vylučuje, aby nárok přešel na jiné osoby dědictvím (§ 16 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů); se smrtí oprávněné osoby zaniká i nárok na dávku. Je-li dědění nároku vyloučeno ex lege, nesvědčí nikomu hmotné právo, a proto neexistuje možnost, aby je kdokoliv procesními prostředky uplatňoval.

Nejvyšší správní soud je názoru, že namístě není ani procesní nástupnictví jiných osob než dědiců podle zvláštního předpisu, jímž je zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách; § 16 odst. 1 zákona o sociálních službách upravuje procesní nástupnictví toliko ve správním řízení o příspěvku na péči za situace, kdy oprávněná osoba zemře před pravomocným ukončením řízení o dávce; citovaným ustanovením vyjmenované osoby se stanou účastníky ještě neskončeného správního řízení a jim se vyplatí částky dávky splatné do dne smrti oprávněné osoby; obdobné platí v případě, kdy oprávněná osoba zemře po pravomocně ukončeném správním řízení, kdy (pouze) těmto vyjmenovaným osobám se vyplatí částky příspěvku na péči splatné do dne smrti oprávněné osoby; i tehdy však na uvedené osoby přechází pouze nárok na výplatu dávky (§16 odst. 2 zákona o sociálních službách), nikoliv nárok na dávku.

Předmětem řízení o správní žalobě jakož i řízení o kasační stížnosti je přezkum správního rozhodování o nároku na dávku příslušejícího žalobkyni. V posuzované věci oprávněná osoba zemřela po pravomocně skončeném řízení o dávce, proto k přechodu nároku na dávku nedošlo a není důvodu poskytovat soudní ochranu neexistujícímu nároku.

Z výše uvedených důvodů je v řízení o kasační stížnosti podle zákona o sociálních službách vyloučeno procesní nástupnictví dědiců i jiných osob. Vzhledem k tomu, že Mgr.

P. V. ani D. N. ve věci nesvědčí přechod hmotného práva, Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přerušení řízení o kasační stížnosti (srov. §48 s. ř. s.), jak oba navrhli společným podáním učiněným ke kasačnímu soudu.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že ve věci nejsou dány důvody, pro něž by mohl v řízení pokračovat s procesními nástupci oprávněné osoby (žalobkyně). Jelikož zároveň povaha věci neumožňuje v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil dle § 107 odst. 5 o. s. ř.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení nemá žádný z účastníků nárok na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 7. března 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu